

VICENT TORRES

«També els turistes agrairan les limitacions per evitar la sensació de massificació»

El president del Consell d'Eivissa, el socialista Vicent Torres, no és partidari de canvis massa radicals en el model territorial de l'illa, però admet la necessitat d'adoptar mesures per aturar la saturació que pateix Eivissa. Des de l'any passat, la màxima institució illenca és governada en coalició per PSOE i Podem.

Quina anàlisi fa el Consell d'Eivissa sobre el problema de la massificació turística i urbanística a l'illa?

—Evidentment, des de fa un temps tots tenim la sensació que la nostra illa s'està massificant. Hi ha moltes activitats que fugen del nostre control. També ajuda a tenir aquesta sensació l'estacionalitat extrema que té el nostre turisme, que es concentra durant tres o quatre mesos de l'any. Si ens comparem amb altres llocs, a la Península vull dir, on tenen veraders problemes de saturació, encara ens podríem considerar privilegiats, d'alguna manera. Ara bé, sí que crec que fins i tot els turistes agrairan que comencem a adoptar mesures de control per no tenir aquesta sensació de massificació. Ja no parlo dels que som d'aquí i vivim tot l'any, que no podem ni anar a la platja, sinó del turistes també. Durant aquests últims anys s'han fet una sèrie de lleis que han permès unes activitats a la costa, sobretot, que han envaït espais que eren per gaudir de la natura, tombar-te al sol i nadar. Hem de començar a posar límits a això. I els primers que ho agrairan seran els turistes, que

denuncien des de fa anys aquesta situació.

—Creu que son bons o son dolents els rècords turístics que es produeixen any rere any a Eivissa?

—La resposta seria molt relativa. Si pensem en les vegades que aquests rècords que tenim a l'aeroport ens fan tirar de la cadena del vàter, segurament no estaria satisfet, perquè no tenim a l'illa les infraestructures necessàries per a això. Eivissa és una marca turística molt potent. Des de les institucions el que hem de fer és regular aquesta demanda per desviar-la cap a èpoques de l'any que no siguin només la temporada alta. Eivissa té molts altres atractius per gaudir-ne, com els paisatges naturals que encara tenim i la vida més contemplativa del camp.

—Els seus socis de govern al Consell, Podem, han defensat el creixement urbanístic i turístic zero. Vostè ho veu viable?

—El creixement zero és molt difícil d'implantar. Ara bé, crec que hem de ser molt durs amb alguns creixements que s'han permès durant l'anterior Govern a sòl rústic i a zones d'especial protecció. I hem d'intentar també fer complir les lleis. Perquè, clar, quan

→ —Qui és el principal responsable d'aquesta situació?

—Hi ha una absoluta deixadesa institucional a l'hora de planificar amb criteris racionals de sostenibilitat. Hi ha un nul interès a perseguir les infraccions de tot tipus i es fomenten polítiques que consagren l'economia especulativa per damunt de la productiva. A Eivissa, s'hi ve a especular i es quelcom que es consent. Això provoca un efecte cridada de tot tipus de màfies que troben, a més a més, un paradís per al blanqueig de diners negres.

—Quines son les noves amenaces, a part de la destrucció del territori?

—El darrer desastre ve del lloguer de pisos amb finalitats turístiques. Això impossibilita la vida normal a moltes zones, sobretot a Sant Antoni al port d'Eivissa. És un model que s'escampa. Què fa el Govern Balear? Vol legalitzar-ho per poder cobrar, en comptes d'aturar-ho. A més a més, l'increment de places turístiques que això comporta és inassumible. I què fa el resident que necessita un habitatge per viure? Simplement no pot comprar-lo. En plena temporada es lloguen fins i tot els balcons dels pisos amb un matalàs. Per una habitació és habitual pagar 500 euros mensuals. Què fan els dirigents polítics? Tolerar, quan no incentivar directament, tot això. De moment, no es veu cap senyal que es pretengui canviar de model.

—Quines mesures proposarien davant la situació actual?

—El GEN ja va proposar, els anys 80, el creixement urbanístic i turístic zero. Però des de llavors la destrucció territorial no ha fet més que incrementar exponencialment. Ara no sols s'hauria d'aturar, sinó que s'haurien de posar en marxa polítiques de decreixement. Però no es fa res. Tota la despesa pública va destinada a crear més infraestructures per alimentar el monstre de l'especulació que ens mata. A més a més, mentre l'illa és arrasada, els beneficis d'això surten de l'illa per no tornar-hi. ●

parlem de construir una casa al camp, no se sol controlar quina serà realment la seva activitat, quin tipus de paret tindrà, com es faran els camins d'accés... Si tot això es fes com cal, un altre gall cantaria. No només hem de mirar el territori, sinó també els usos del territori. Jo no conec cap agricultor, cap pagès, que fent de pagès hagi destruït el territori. Ara bé, en el moment en què s'introdueixen usos especulatius en el sòl rústic i es permeten cases de mides desproporcionades, és quan es deteriora tot.

—**Formentera intenta fer un pla per limitar l'entrada de cotxes a l'illa. És possible fer a Eivissa alguna cosa semblant?**

—Aquí hi ha dos temes: la part legal, en la qual és difícil posar portes al camp, i la part política. Al meu partit, el PSOE, es va plantejar posar algun tipus de taxa als cotxes. És complicat legislativament. Estic un poc a l'expectativa del que facin a Formentera. A Eivissa arribarà un moment que no podrem fer totes les ampliacions de carreteres que necessitarien tots els cotxes que arriben. O haurem de posar fre, o haurem de modificar totalment el tema de la mobilitat a Eivissa, començant per millorar el transport públic. Ens hem de moure cada vegada més en mitjans de transport públic o en bicicleta. Això d'arribar a la porta de casa amb el nostre cotxe s'ha acabat. I que arribin a l'illa flotes immenses de cotxes de lloguer procedents de fora, que ni paguen cap impost ni cap taxa aquí, no em sembla bé.

—**Cada vegada s'intensifica més la presència de iots fondejats davant les cales, que llancen l'àncora i a voltes els residus damunt les praderies de posidònia. Com es pot arreglar això?**

—Enguany farem un estudi sobre els fondejos a Eivissa. No s'han de fer mesures parcials, d'algun municipi, sinó que s'han d'adoptar mesures globals per a tota l'illa. Si tanques o abalises una platja concreta, com Talamanca, on hi ha 200 o 300 vaixells fondejats, es produeix un efecte rebot i se'n van a una altra cala. Hem de saber què feim. Farem una campanya informativa, conjuntament amb Formentera i també amb ports esportius de la península d'on vénen els vaixells, perquè sàpiguen on poden fondejar i on no. I després regular els fondejos damunt la posidònia.

—**La salinització de l'aigua subterrània és cada vegada més gran. El**

PAU FERRAGUT

Govern Balear prepara un decret per evitar el malbaratament d'aigua potable. Què cal esperar d'aquest decret?

—Les mesures ja s'haurien d'haver pres fa anys. Fins i tot les depuradores no funcionen com cal, perquè la seua fase bacteriològica no es produeix com correspondria per l'elevada salinitat. Si tot el creixement urbanístic que s'ha produït aquests anys s'hagués abastit amb aigua dessalada, segurament no s'hauria arribat a salinitzar tant els pous. Cal utilitzar al màxim aigua dessalada, sobretot per la indústria turística amb vista a l'estiu. Pel que fa a les mesures del Govern, tindran un efecte balsàmic damunt el tema, però no seran uns efectes immediats, perquè els aqüífers tarda-

ran a recuperar-se. Malgrat les pluges últimes, estan molt baixos. Aquest estiu tornarem a tenir problemes com els de l'any passat.

—**Es pot actuar contra aquells que de manera manifesta malbaraten l'aigua potable del subsòl en grans piscines i usos recreatius?**

—El que passa és que l'administració no pot adoptar mesures sense tenir mitjans. Per exemple, parlem d'un decret de sequera i es diu que s'haurà de rebaixar el volum d'extraccions del subsòl en un 10% o un 20%. D'acord, però com ho controlam? Qui ho controla? Hi haurà comptadors a les perforades? Tothom extreu molt més del que té autoritzat, i els pagesos també. ●